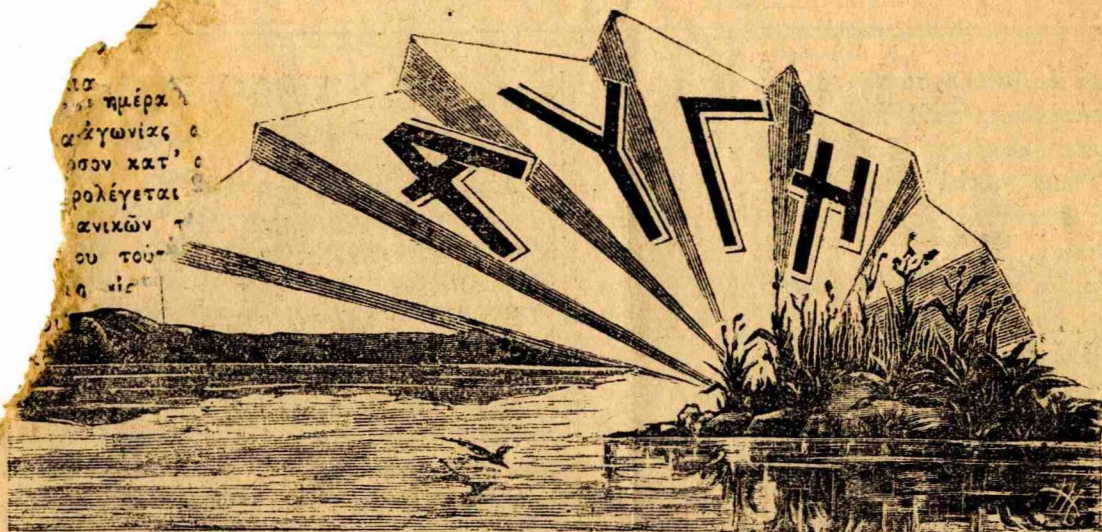

α
 ημέρα
 α
 αγωνίας
 σ
 στον κατ' σ
 ρολέγεται
 ανικων τ
 ου του
 α
 κ
 α

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

Συνδρομή

Έτησία . . . Δρ. 4
 Έξαμηνος . . . » 250
 Έξωτερικού . σφ. χ. 4

ΤΗ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:
 Διαφόρων λογίων και
 έπιστημόνων

Πάσα αίτησις άπειθυντις
 Γραφείζ — «ΑΥΓΗΣ»
 Χαλκίδα

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1900 ΑΡΙΘ 2

Θ Ε Μ Ι Σ

ύτη, ως έν τή μυθολογία άναφέρεται, ήτο σύζυγος του Διός μετά την Μητιν. Έξ αυτής έγεννήθησαν αι Ώραι, ή Εύνομία, ή Ειρήνη, ή Δίκη και αι Μοίραι, εις άς άνετέθη υπό του Διός ή διανομή των καλών και των κακών εις τους ανθρώπους.

Η Θέμις εκπροσωπεύ έφηρημένην ήθικήν ιδέαν. Ο Όμηρος αναφέρει αυτήν ως όργανον του Διός, ότε συνεκαλοϋντο και διεξήγοντο έν τώ Όλύμπω αι συνελεύσεις. Όμοίως αναφέρει αυτήν ως κοσμήτορα των οϋρανών και ως έπιστάτριαν των συμποσιών των άθανάτων.

Η Θέμις είνε μία των ιδιοτήτων και των έννοιών, τας οποίας έγκλειει τδ σύνολον των φυσικών νόμων θεωρουμένων ως θεοτήτων.

Η έννοια αυτή είνε έννοια της υπό της φύσεως έπιβαλλομένης εϋνομίας και δικαιοσύνης. Εκ της ιδέας ταύτης κινούμενοι οι άρχαιοι έσχημάτισαν την πληθυντικόν της λέξεως «Θέμιστες», τδ όποιον σημαίνει τας δογματικές βάσεις, έφ' ών ή ανθρώπινος έρείδεται δικαιοσύνη.

Δικαίως θθεν οι μϋθοι λέγουσιν, ότι πρώτην μέν γυναίκα ό Ζεύς έλαβε την Μητιν, δηλαδή πρώτην διεπλάσθη ή θεία διάνοιζ και κατόπιν έλαβε την Θέμιν, ήτοι έπήληθεν ή ιδέα της δικαιοσύνης και τάξεως.

Ο Ησίεδος την Θέμιν παριστά ως Τιτανίδα κόρην του Οϋρανοϋ και της Γης: δηλαδή ως έν των στοιχείων του άδιαμορφώτου κόσμου των Θεών. Όμοίως τδ βάθος της έφηρημένης ταύτης έννοίας, ήτις διά της Θέμιδος έθεσμοποιήθη, δηλοϋσι και τά όνόματα των ως θυγατέρων της αναφερομένων Δίκης, Εύνομίας, και Ειρήνης.

Η Θέμις παρ' άρχαίους έθεωρείτο ως

Τὸν ὄρκο τότε τὸ φρικτό, π' ἔκανα μ', τὸν θυμάσαι;
πῶς μένα δὲν θὰ ἀρνηθῆς
ποτέ, κι' ἀκόμα ἀν ταρῆς,
πάντα μαζί μου θάσαι.

Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μνημᾶ σου ὑπὸ τὸ κρῦον χῶμα
μαζὶ ἢ καρδίαις μας θὰ τρυφῶν
κι' ἀδίνκτον νὰ χωρισθῶν
κι' αὐτοῦ κι' αὐτοῦ ἀκίμα

Τὸ φῶς θαρροῦτα τῆς ζωῆς τὰ ροδινά σου χεῖλιν
πῶς μούδιναν πλὴν μ' ἀπονιά
μου γὰρ ἔζαν σ' τῆ σκοτεινιά
τοῦ τάφου τὸ κανόυλι !

Γιατὶ γυρίζω, ἀπιστη, σὲ λίγο ἀπ' τὰ ζένα
εἰς τὴν παλιὰ μου τὴ φωλιά
κι' εὐρίσκω σ' ἄλλου ἀγκαλιά
νάσαι γλυκὰ γυρμένα

Ε. Δαυλασιδης.

ΟΙ ΦΑΚΙΡΑΙ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Διὰ τῶν γονίμων προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἐπιστήμη ἐπεκτείνει καθ' ἑκάστην τὰς κατακτήσεις της καὶ ὑπερηφανεύεται διὰ τὰς νέας νίκας. Ἐν τούτοις πόση ὁδὸς τῇ μένει ἀκόμη νὰ διατρέξῃ! Ὑπάρχει εἰσέτι πλήθος φαινομένων, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὴν αἰτίαν καὶ τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον διαμένουσι ἐν τῷ κράτει τοῦ ἀγνώστου. Τὰ θαύματα τὰ συντελούμενα ὑπὸ τῶν Φακίρων τῶν Ἰνδιῶν, τὰ πιστοποιηθέντα ὑπὸ πολυαριθμῶν σοβαρῶν καὶ ἀμεροληπτῶν μαρτύρων, ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φαινομένων τούτων.

Ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἐλπίς εἶναι ἴσως οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς ἀγάπης ἡμῶν πρὸς τὴν ζωὴν. Καθ' ἑκάστην ὁ κύκλος τῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου αὐξάνει, ἢ ἐπιστήμη προοδεύει ὁ πολιτισμὸς ἀναπτύσσεται καὶ τὸ ἀγνώστον πάντοτε ἀπομακρύνεται.

Ἐὰν ὁ ἀνθρώπος ἀπηλπίζετο νὰ ἀνακαλύψῃ ἡμέραν τινὰ μεγαλειότερον μέρος τῆς ἀληθείας, ἢ ἀδιαφορία δὲν θὰ ἐσβένυε διὰ παντὸς τὴν δόξα τοῦ ἰδεώδους, ἢ τις ποδη-

γετεῖ τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας;

Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ὀπλίσθῃ διὰ μεθόδου καὶ δι' ὑπομονῆς νὰ τριασῇ τὴν διψαν ταύτην τοῦ εἰδέναι ἃ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλεῖον τῆς ζωῆς αὐ.

Καὶ ὁ μᾶλλον σοφώτερος πρὸ 100 ἔτη δὲν θὰ ἐπίστευεν εἰς τὴν πραγματικότησιν τῶν σημερινῶν ἐφευρέσεων.

Τὰς Ἰνδίας διατρέχουσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις θαυματοποιοί, οὕτως εἶπεν, Φακίρων ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων καλουμένων, αἵτινες διὰ πολυετοῦς ἐπιμόχθου ἀσκητισμοῦ καὶ διὰ διδασκαλίας μεταβιβασμένης αὐτοῖς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐκτελοῦσιν ἐνώπιον τοῦ εὐσεβῶς συναθροισμένου πλήθους κατορθώματα αὐτόχρημα θαύματα προαλοῦντα ἀφθονον τὴν πτώσιν τῶν νομισμάτων, τὰ ὁποῖα ἑμῶς δὲν οἰκαιοποιοῦνται οἱ Φακίραι, ἀλλὰ καταθέτουσιν μέχρι ὀβολοῦ εἰς τοὺς Ἰνδικούς ναοὺς ζῶντες αὐτοὶ πτωχοὶ καὶ μετρίοφρονες πάντοτε, εὐδολῶς ποστέχοντες εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλήθους.

Ἰδοὺ εἰς Φακίρης σταματᾷ εἰς κεντρικόν τι μέρος περικυκλωμένο, ὑπὸ τοῦ πλήθους. Στήνει τὴν μαγικὴν του ράβδον, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδέποτε τὸν βλέπουσι, περᾶ ἐπ' αὐαῆς ὄρθων φύλλων συκῆς καὶ κᾶθηται εἰς πολλῶν βημάτων ἀπόστασιν.

Προτηλώνει τὰ βλέμματά του ἐπ' αὐτῆς ἐπὶ τινα λεπτά καὶ ἀμέσως τὰ φύλλα ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται, ὡσεὶ κινούμενα ὑπὸ ἀοράτου τινὸς πνοῆς.

Κατόπιν ἐγείρεται ζῆτεῖ καὶ τῷ γέροντι μίαν ἐγγύριον κιθάραν, τὴν ὁποῖαν ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐρωτᾷ τοὺς περισταμένους τί μουσικὸν τεμάχιον θέλουσι νὰ παίξῃ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ἀπαντᾶ εὐσεβῶς Ἰνδὸς τις καὶ ἀμέσως τὸ ὄργανον παίξει μόνον τοῦ τὸν ζητηθέντα ὕμνον. Τὸ Λόβεγκριν ἀπαντᾷ εὐρωπαϊαί τις κυρία καὶ ἀμέσως παίξει τὸ Λοβεγκριν.

Ἄλλ' οἱ Φακίραι δύνανται νὰ πράξωσι ἄλλα ἐτι θαυμασιώτερα. Ἀναγινώσκουσι τὰς σκέψεις ὡς εἰς ἀνοικτὴν βιβλίον εἰσ-

α. γι
εἰν εἰς τὰ ἄδύτα τῆς καρδίας καὶ τῶν ακίων. Ἐρωτᾷ Εὐρωπαῖος τις τί σκέπται τὴν σιγαλὴν ταύτην καὶ ἀμέσως ὁ ἴσως γράφει ἐπὶ τῆς ἀμικου διὰ τῆς κῆς του ράβδου τὰς σκέψεις τοῦ Εὐαίου μὲ τὰ γράμματα τῆς γλώσσης ἰνδικῆς. Ἀποβιβάζεται ἐπιβατῆς τις εἰς τὴν κοκκυλαίαν τῆς Βορβάρης τῶν Ἰνδιῶν, ἀμέσως ὁ Φακίρης τῷ λέγει τὸ ὄνομα τῆς ἡλικίας του τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος του καὶ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν τὰς ὁποίας ἔχει εἰς τὰ θλάκια του.

Ἄλλ' αὐτὰ εἶναι παιγνίδια διὰ τοὺς Φακίρας, πράττουσι ἄλλα ἐντελῶς ἀπίστευτα, ἐνταφιάζονται ζῶντες! ἀπλούστατα δὲ ὡς ἐξῆς. Σκάπτουσι διὰ τῶν χειρῶν τῶν εἰς μαλακὴν γῆν λάκκον καὶ τοποθετοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν κεφαλὴν των μετὰ τοῦ λαίμου μέχρι τῶν ὤμων· οἱ περιστάμενοι πατώσι τὸ περίξ χῶμα ἰσχυρῶς εἰς τῶν ποδῶν των.

Θὰ εἶπητε ἴσως ὅτι μετὰ 10—20 λεπτὰ τὸ πολὺ θὰ ἀφήτῃ τὴν δυσχέρετον καὶ ἀσφυκτικὴν ταύτην θέσιν. Καθόλου! ἑβδομάδας ὀλοκλήρους μένει ἐκεῖ ἀκίνητος ὁμοιάζων πρὸς ξηρὸν κορμὸν παραδόξου δένδρου. Ἡμέραν τινὰ κινεῖ τὰς χεῖρας του ἀνασπάσει τὸν λάκκον ἐξάγει τὴν κεφαλὴν του καὶ ἀπέρχεται ἰσχύως ὡς νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τίποτε. Κατωρθοῦσιν ὁμοίως καὶ ἄλλα ἐτι ἰσχυρότερα Ἰδοὺ ἐν γεγονὸς θεβαιωθὲν ὑπὸ πλείστων ἀνωτέρων Ἄγγλων ἀξιωματικῶν συντελεσθέν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἰνδοῦ Βασιλέως PATZEL SINGK καὶ γιλιζῶν θεατῶν. Διέκρημίς τις Φακίρης ἐστοιχισμένη νὰ διαμείνῃ 10 μῆνας ἐν τῷ τάφῳ. Ἐκλείτε διὰ κηροῦ ὅλας τὰς ὀπὰς τοῦ σώματος ἐκτὸς τοῦ στόματος καὶ ἐστρέψε τὴν γλῶσσαν του εἰς τρόπον, ὥστε νὰ κλεισθῇ ὁ λάρυγξ καὶ ὑπέπεσεν εἰς ληθαργικὸν ὕπνον, ἐρράφη ἐντὸς σάκκου ἐπιμελῶς σφραγισθέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου Βασιλέως παρουσίᾳ τῶν Ἄγγλων καὶ ἐτέθη ἐντὸς τάφου λιθοκτίστου κχτας εὐασθέντος ἐπίτηδες, ἐρριψαν κατόπιν ἐπ' αὐτοῦ τόνους ὀλοκλήρους χῶματος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐσπειραν κριθὴν καὶ ἐθεσαν τακτικῶς σκοποὺς φυλάσσοντας ἡμέραν

καὶ νύκτα. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν ἀνήσυχος ἤνοιξε τὸν τάφον πρὸ τῆς ταχθείσης προεσμίας, ὁ Φακίρης οὐδόλως εἶχε κινήθει ἐκ τῆς θέσεώς του, τέλος μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 10 μηνῶν ὁ τάφος ἠνεώχθη ὀριστικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ πάντοτε τῶν Ἄγγλων, ὁ Φακίρης οὐδόλως εἶχε κινήθει ἐκ τῆς θέσεώς του, τὸ σῶμα του ἦτο ἐντελῶς ψυχρὸν ἐκτὸς τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς, οὔτε ἡ καρδία του οὔτε οἱ σπιννομοὶ ἐτάλλον. Κατόπιν δύο ὥρων δι' ἐντριβῶν δι' εἰσπνοῶν κλπ. ὁ Φακίρης ἐπανήλθε βαθυθδὸν ἐν τῇ ζωῇ! τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ἀνήκουστον καὶ ὁμοίως αὐστηρῶς ἀληθές.

Τί νὰ εἶπη τις περὶ τῶν φαινομένων τούτων; Δι' αὐστηρᾶς καὶ μεθοδικῆς διαίτης ἀπαιτούσης ὑπεράνθρωπον ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν οἱ Φακίραι εἴτε ἐκ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων κινούμενοι κατωρθοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι δύναμιν, ἣτις φαίνεται μὲν κατ' ἀρχὰς μυστηριώδης, ἀλλ' ἣτις κατὰ βάθος δὲν εἶνε ἢ ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταπόνητος ἐντασις θελήσεως πρὸς ὀρισμένον σκοπὸν, ὑπόδηθουμένη ὑπὸ τῆς εἰδικῆς νευροπαθητικῆς καταστάσεως, ἣτις καλεῖται ἐν τῇ ἰατρικῇ ὑστερισμός.

Ἐγκλείονται εἰς σιλοεινὰ Κελία σκεδὸν ἀνευ ἀέρος, τρώγουσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον, ἀραιοῦντες βαθυθδὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν γευμάτων καὶ ἐλαττοῦντες τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς ἀναπνεύουσι βαθυθδὸν ὀλιγώτερον κτλ. καὶ οὕτω κατορθοῦσι κατόπιν μηνῶν, κατόπιν ἐτῶν νὰ μὴ τρώγωσιν ἢ ἐν μακροῦς σχετικῶς χρονικῶς διαστήμασι καὶ νὰ μὴ ἀναπνεύωσι καθόλου ἐπὶ πολλὰ λεπτά τῆς ὥρας.

Κατὰ παράφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Ἄπ. Κρ.

**ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ**

Πάν ὅτι, ἢ πλέον ἰδιότροπος ἀνθρωπίνη φαντασία δύναται νὰ φαντασθῇ, δὲν θὰ πλησιάζῃ ποτέ τὰς τφραστίας μορφάς, ὡς

ἡ φύσις ἐδημιούργησε κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχὴν.

Ἐν τῷ μέσῳ ὑπερφυοῦς βλαστήσεως ἐδημιούργησεν ὄντα γιγαντώδη μὲ σώμα ἐρπετοῦ, μὲ κεφαλὴν πτηνοῦ καὶ μὲ ὀξεῖς ὄνυχας.

Χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν σκελετῶν τινῶν ἠδυνήθησαν οἱ σοφοὶ νὰ ἀνασυνθέσωσι πλεῖστα τῶν τεράτων τούτων, νὰ προσδιορίσωσι τὰ ἐνστικτὰ των καὶ ἐν γένει τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ὄμιον των πρὸ ἑκατομμυρίων ἐτῶν.

Ὁ Μητρικός μας πλανήτης δὲν ἐξήλθεν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς δημιουργοῦ δυνάμεως, δὲν ἐρρίφθη εἰς τὸ ἀχανές τοιοῦτος, ὅποιος εἶνε σήμερον μὲ τοὺς ὠκεανούς του, δάση, ὄρη κλπ.

Ὅπως ὀλόκληρον τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος πλανήτης διατρέχει σειρὰν προοδευτικῶν ὅσον καὶ βραδέων τροποποιήσεων ἀκολουθῶν τὸν τῆς «**Ἐξελίξεως**» νόμον. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὁ «**Βασιλεὺς τῆς πλάσεως**» δὲν εἶνε εἰμὴ εἰς κρίκος τῆς ἀμέτρου ἀλύσεως τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κινουμένων ὀργανισμῶν. Γεννηθεὶς χθὲς ἐξαφανίζεται αὐριον.

Πόσον περιέργον θὰ ἦτο νὰ ἀνασυνθέσωμεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀδιάσπαστον ταύτην ἄλυτον! Πόσον ἐκπληκτικὸν νὰ ἐκκαλέσωμεν τὰς εἰκόνας τῶν ὄντων, ἅτινα ἀλληλοδιαδόχως ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας!

Λοιπόν, δυνατὸν τοῦτο.

Τῷ ὄντι ὁ γήινος φλοιὸς δὲν ἐμορφώθη διὰ μιᾶς, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον διὰ τῆς ἐπιθέσεως νέων στρωμάτων, ἐν οἷς ἀνευρίσκόμεν ἀπολιθώσεις ἢ λείψανα ἐνοργάνων ἐπιτρέποντα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ἀνοῦσαν ὁδὸν ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς σφαίρας,

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἐκ πεπυρακτωμένων ἀερίων ἀμρρος μᾶζα ἀπεψύγη βραδέως οἱ ἐξ αὐτῆς ἀναπεμπόμενοι ἀτμοὶ συνέστησαν ἀτμόσφαιραν πυκνὴν καὶ πεφορτωμένην ἐξ ἀερίων καὶ ὕδρατμῶν. Ἐκ τούτου ἀνεφάνη τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον, ἢ δὲ γῆ, σφαῖρα ἐξ ὕλων πεπυρακτωμένων, ἐξ ἀτμῶν γλεγομένων, ἐξηκολούθησε τὴν διὰ

τοῦ ἀχανοῦς πορείαν τῆς ἐν διηνεκεῖ πατῶν δύο στοιχείων καὶ ἐξ ἧς πάλης ἀνεφάνησαν οἱ πρῶτοι λεπτοὶ φλοιοί, οἱ τινὲς μορθωθέντες ἀπετελεσαν τὰ «**Πρωτογενῆ**» καλούμενα στρώματα.

Ἐκ τῶν **Πρωτογενῶν** στρωμάτων ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐπετέθησαν τὰ «**Δευτερογενῆ**» καλούμενα, ταῦτα διεδέχθησαν τὰ «**Τριτογενῆ**» καὶ τέλος τὰ ἐκ τῶν προσχώσεων προερχόμενα δηλαδὴ τὰ ἐκ τῆς ἰλύως τῶν ποταμῶν τῆς ἐπιτεθείσης ἐπὶ τῶν προηγηθέντων γεωλογικῶν στρωμάτων.

Τὰ ὄντα ἐξελίσσονται συμφώνως μὲ τὸ περιβάλλον αὐτὰ στοιχεῖον. Νέα στοιχεῖα ἀπαιτοῦν νέους ὀργανισμούς, νέας λειτουργίας. Ὅσα δὲ ἐκ τῶν ὄντων ἀνθίστανται, ὅσα ἀρνοῦνται νὰ συμμορφωθῶσιν ὑποκύπτουσι μοιραίως καὶ γένη ὀλόκληρα ἐξαφανίζονται παρέχοντα θέσιν εἰς ἄλλα παρεσκευασμένα διὰ τὴν νέαν κατάστασιν.

Δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὰς εὐρείαις ἀπολιθώσεις, ν' ἀνασυστήσωμεν τὴν ζωικὴν σειρὰν.

Εἰς τὰ πρωτογενῆ στρώματα οὐδὲν ἀκίμη ἀνευρίσκομεν. Ἀνερχόμενοι ὅπως παρατηροῦμεν τὰ πρῶτα ἐπὶ τῶν ὠκεανῶν νησιδῖα, ἅτινα ἐνούμενα σχηματίζουσι τὰς ἐν σκιαγραφίᾳ ἀναφερομένης πρώτας Ἡπειρούς.

Ἡδὴ παρατηροῦνται τὰ πρῶτα ἔχνη τῆς ζωῆς. Ζωόφυτα, ὄστρακὸδερμα, κογχύλια, ἰδοὺ τὰ πρῶτα ὄντα. Εἶτα ὅμως ἐνεκεν τῆς ἐκ τοῦ κέντρου ἐκπεμπομένης θερμότητος, τῆς ἐξ ἀτμῶν κεκορεσμένης ἀτμοσφαιρας καὶ τῶν χειμαρρειδῶν βροχῶν φοβερά βλάστησις ἀναβλύζει ἐκ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ Πτερίς, οἱ Καλαμίται, οἱ Λεπιδοδένδρῳ καὶ ἄλλα φυτὰ ἐξαφανισθέντα ἢ κατασταθέντα νάνοι σήμερον συμπλέκονται εἰς δάση γιγαντώδη 25—40 μέτρων ὕψους. Ὑπὸ τὸ πυκνὸν φύλλωμά των δὲν βιοῦσιν εἰμὴ ἔντομά τινα.

Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον νέα ἐπικάθηται στρώματα, ὁ καύσων ἐλαττοῦται καὶ εἰς τὰς θαλάσσας κινοῦνται τεράστια μα-

μα, γιγαντώδη κογχύλια ἐρπετά.

Ἀπὸ τα ἀπέραντα δάση, εἰς τὰ ἔλη, ἐν τῇ τῇ θαλάσσῃ, ἰδοὺ ἀναφανόμενα περὶ ὄντα ἐν τελείᾳ ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν γῆν. Διότι παραλλήλως πρὸς τὰ πελώριμα φυτὰ πρέπει καὶ τὰ χορτοφάγα ζῶα εἶνε γιγαντώδη, ὅπως φθάνωσι τοὺς κλάδους τῶν ὑψηλῶν δένδρων, ἀλλὰ τὰ σαρκόβόρα ἐπίσης τεράστια καὶ ὀπλισμένα μὲ ὄνυχας ὀξεῖς, μὲ ὀδόντας κοπτεροὺς καὶ μυῶνας ἰσχυροὺς διὰ νὰ προσβάλλωσι τοὺς χορτοφάγους. Ταῦτα παρατηροῦνται ἐν τῇ Δευτερογενεῖ ἐποχῇ.

Ἄλλ' ἤδη ἡ φύσις φαίνεται ἐνδοιάζουσα, διστάζουσα, ζητοῦσα τὴν ὁδὸν τῆς. Καὶ τὰ ὄντα τὰ κατοικοῦντα αὐτὴν μαρτυροῦσι τὸ ἀναποφάσιτον.

Εἰς βραχὺ σώμα μαστοφόρου, προσαρμύζεται λαιμὸς ἐρπετοῦ, ἀπολήγων εἰς κεφαλὴν πτηνοῦ ὀπλισμένην μὲ ὀδόντας.

Ἐπεταί συνέχεια

Π. Α. Χ.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ὡς ὁ ἥλιος ἀναλύει τὸν κηρὸν καὶ σκληρύνει τὸν βόρβορον, οὕτω καὶ ὁ χρυσὸς ἀναπτύσσει τὰς μεγάλας ψυχὰς καὶ σκληρύνει τὰς πονηρὰς καρδίας.

Χρειαζεται σύνεσις διὰ νὰ ἀποφεύγῃ τις τὴν δυστυχίαν καὶ θάρρος διὰ νὰ τὴν ὑπομένῃ.

Ὁ παρὼν βίος εἶνε ὄνειρον, ὁ δὲ θάνατος ἀφύπνωσις.

Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ἀρετὴν.

Πάντας κατὰ τὴν δεξιότητα ὑπερέχει ὁ τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων γινώσκων.

Α. ΚΑΡΑΚΛΗΣ

Ἐνάρετος πολίτης καὶ ἐντιμὸς οἰκογενεάρχης ἀξιοσεβάστου τῆς πόλεώς μας οἰκογενείας, ὁ Ἀλκιβιάδης Καρακλῆς, ἀπέπτη πρὸς Κύριον τὴν προπαρελθοῦσαν Δευτέραν προσβληθεὶς ἐξ ἀποπληξίας.

Δεινὸν καὶ ἀνεπανόρθωτον τὸ τραῦμα διὰ τὰ ἀπορραπισθέντα τέκνα του καὶ τὴν τεθλιμμένην σύζυγόν του.

Ἡ Αὐγή, τιμῶσα τὸν μεταστάντα σεβαστὸν πατέρα τοῦ ἀξιότιμου διαχειριστοῦ αὐτῆς, εὐχεται τῷ ὑψίστῳ, ἵνα ἐπιχύσῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς καρδίας τῆς τόσῳ σκληρῶς δοκιμασθείσης οἰκογενείας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἰδοὺ εὐκόλος τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῦ δύναται τις νὰ καταστήσῃ ἀδιάβροχον οἰκονδήποτε ὑφασμα. Διάλυσον ἐν χιλιόγραμμον στυπτηρίας ἐν 32 χιλιόγραμμοις ὕδατος καὶ ἐν χιλιόγραμμον δεξικοῦ μολύβδου ἐν λίτρᾳ ὕδατος· ἀνάμειξον τὰ δύο ταῦτα ὑγρά· ὅταν δὲ σχηματισθῇ εἰς τὸν πυθμένα κατακρήμνισμα, ὅπερ εἶναι θεϊκὸς μόλυθος μεταγγίσσον τὸ ρευστὸν ὕδωρ, ὅπερ ἐνέχει ἐν διαλύσει δεξικὴν στυπτηρίαν. Ἐν τῷ ρευστῷ τούτῳ ἐμβρέξον τὸ ὑφασμα καὶ, ἀφοῦ τὸ τρίψῃς καλῶς, ἄφες αὐτὸ νὰ στεγνώσῃ ἐν τῷ ἀέρι.

Ἴνα ἐξαλείψωμεν λεκὲν διὰ μελάνης γενόμενον ἀλείφωμεν αὐτὸν διὰ γάλακτος καὶ ἔπειτα ἐπιπάτομεν διὰ ἀλάτος· ἀφίνομεν νὰ ξηρανθῇ καὶ καθαρίζωμεν καλῶς διὰ βούρτσας.

Αἱ ἀνθοδέσμαι διατηροῦνται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἐὰν ἐπιθέσωμεν ταῦτας ἐντὸς τοῦ ὕδατος, οὐχὶ κοινοῦ ἀλλ' ἀπεσταγμένου, πωλουμένου ἐν τοῖς φαρμακείοις.

1 ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἀκίφαλον ἄν μένω
ἐν τῷ αἰθέρι βάνω
ἄν μου βάλῃς δέ κεράλι
σ' τον κορμό θά μ' εὐρῆς πέλι

Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Λεβεντάκου τῶν Θεῶν.

2 ΓΡΙΦΟΣ

ἄ!
ἐαρ—α ναδς—Α
[M]

Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Α. Μ.

3 ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ποῖον εἶναι τὸ γλυκύτερο φιλοφρόνημα
τὸ ὅποιον δύνα α τις νὰ ἀπευθύνῃ εἰς ἄ-
σχημον γυναῖκα.

Ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Νάθαμ.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν ἐν τῷ 1ῳ φάλλῳ δημοσιευθεισῶν
πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Λύσις Αἰνίγματος 1

Αὐ—Γῆ—Αὐγή

Ὅρθως λύσεις μᾶς ἐστειλαν οἱ κ. κ.,
Π. Β. Χ. (εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας),
Α. Μ., Ἰστιάσις, ἄραμις, ΖΖ, ὁ τίγρις τῶν Θε-
ῶν, Κίτσος, Πιφ πουφ—πάφ, ὁ Ναυαγός,
Μπουλουξῆς (πρόσεχε τὸ μπουλουκι σου, Μία
μελαγχρεῖνῃ, Ναύαρχος τῆς τρέλλας (κοὶ εἰς ἄ-
νώτερα), ἡ Σουβαλιώτισσα, Λεβεντάκος τῶν
Θεῶν, Α. Γ, Οἰκονομόπουλος, Γαλανομάτα,
Ἰλατανιώτισσα, Μελανιμονοῦσα καλλονῇ, Ἄ-
λεκμοῖς, Λιμνίς πρασιᾶς, καμπύρης τῆς ἀ-
γορᾶς, ἡ καλλικέλαδος Μοῦσα, Σουβαλιώτισ-
σα, ἡ διαμένουσα εἰς Πολιτικά (πᾶς ἄρεσις ἡ
διαμενῆ;) ὁ θερμαστής (κάλλιον μηχανικὸς)
Μεσολογγίτισσα, Μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων
μικρὸς Δεκα εὖς, (διαρκῶς ἔτσι θὰ μένης;) ὁ
Σακουλῆς, Νταρας ὁ μυταρᾶς, ἡ Ὀνειροπό-
λος νεάνις.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται ὁ Λεβεντάκος τῶν
Θεῶν.

Λύσις Γρίφου 2

Ἐν τῇ ὑπομνήῃ καὶ ἐπιμο ἢ ἐνυπάρχει ἰσχύς.

Ὅρθως λύσεις μᾶς ἐστειλαν οἱ κ. κ.

Ἡ καλλικέλαδος Μοῦσα, Α. Γ. Οἰκονομό-

πουλος, Ζιζάνιον, Σουβαλιώτισσα, Πιφ—πο-
καφ, Γαλανομάτα, Μπουλουξῆς, Λιμνίς πρα-
σιᾶς, Κίτσος, μυταρᾶς ὁ κλεφτοκαρριτσᾶς (π-
κει ἡ συλλογῆ, Σακουλῆς, Νόστιμη ἀμ-
λιώτισσα, διαμένουσα εἰς Πολιτικά, μία μελα-
χρεῖνῃ Π. Β. Χ. μελανιμονοῦσα καλλονῇ. Ἡ
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων Ἐξ αὐτῶν διὰ κλ-
ρου βραβεύεται ὁ κ. Α. Γ. Οἰκονομόπουλος.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐρωτήσεως εἰχομεν τὰς ἐξῆς ἀ-
παντήσεις. Ἡ διαμένουσα εἰς Πολιτικά (ἡ
μαθησις), ὁ θερμαστής (οἰκονομία καὶ ἐργασία),
ἡ Μεσολογγίτισσα (οὐδέν) ἡ Νόστιμη ἀμ-
λιώτισσα (ὁ θάνατος), ἡ Ἐντροπιῆ (τὸ
πίανον), (γιαυτὸ παίζετε ἄλλον), ὁ Σουβαλιώ-
της (ἡ ὑγεία), μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων
(ἡ Εὐτυχία), ὁ Λεβεντάκος τῶν Θεῶν (ὁ
Νοῦς), ἡ μελανιμονοῦσα καλλονῇ (ὁ Ἔρως),
ἡ Ὀνειροπόλος νεάνις, (ἡ Ἐλπίς μαλλοῦσης
εὐτυχίας), μία μελαγχρεῖνῃ (ἡ ἐργασία, τὸ
ὄνειροπόλον καταφύγιον (τὸ ὄνειροπολεῖν), (ὁ
νειροπολεῖ λειπὸν), ὁ Ἄραμις (ἡ ψυχικὴ γα-
λήνη) ὁ ΖΖ (ὁ οἶνος), ὁ Ναύαρχος τῆς τρέλ-
λας (ὁ θάνατος), ὁ Πιφ πουφ πάφ (ἡ τρέλλα),
ὁ Πιφ—Πλάφ (ἡ ἀναζήτησις τῆς εὐτυχίας),
Π. Β. Χ (οὐδέν), ὁ ναυαγός (ἡ ἀναπνοῆς
τῆς συνειδήσεως), ὁ Ἰστιάσις (εὐτυχῆς ἴστιν
ὁ εἰς ἄν δυνατόν εἰς τὸ γνῶναι ἑαυτόν), ὁ πα-
ριγητής (ἡ εὐδαιμονία τοῦ οἴκου), ὁ Α. Μ.
(ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἀταραξία τῆς ψυχῆς), ὁ Βα-
ρῶνος τῆς θλακείας (μήπως εἶθε πρίγκηψ;) ἡ
ἡλιότις) ὁ Ἄλεκμοῖς (τὸ μυαλὸ τοῦ Σακουλῆ)
Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται ἡ Μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Ἀβάντων ἀπαντήσασα Η ΕΥΤΥΧΙΑ.

Οἱ κ. κ. λύται παρακαλοῦνται νὰ μὴ στέλ-
λωσιν ἀνάγκιστα ψευδῶνα, διότι τοῦ λοιποῦ
δὲν θὰ δημοσιεῶνται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Λοβεντάκου Θεῶν. Θήβας. Ἐπιστολὴν
σου ἔλαβον, εὐχαριστοῦμεν, βραβεῖον λαμ-
βάνεις ταχυδρομικῶς, Π. Π. Κύμην περιμέ-
νομεν ἐπιστολὴν σου. Δ. Μ. Αὐλωνέριον ἀπο-
μὴ νὰ περιμένωμεν; Σ. Κ. Πειραιᾶ, δελεῖται
ἔλαβον προσηχῶς ἀπαντήσωμεν. Α. Γ. Οἰ-
κονομόπουλον Ἀμαλιαδᾶ Πατρῶν. Ταχυδρομ-
κῶς λαμβάνετε τὸ βραβεῖον. Χ. Β. Λαρι-
σαν. Ζητοῦμεν συγγνώμην δι' ἀμέλειαν μᾶς
προσηχῶς γράψωμεν. Κ. Παπαγεωργίου Πά-
τρας. Ὑπερυχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἀρεθούτης»—Γ. Χ. ΠΕΡΓΑΜΑΛΗ